

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Mgr. J. D.**, proti žalovanému: **Slovenská informačná služba**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 2. januára 2007, č.p. PK-30-12/2006, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. októbra 2008, č. k. 1 S 77/2007-55, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. októbra 2008, č. k. 1 S 77/2007-55.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie s odôvodnením, že žaloba bola podaná oneskorene. Vychádzal zo zistenia, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené uložením zásielky na pošte dňa 10.01.2007. Žalobca si doporučenú zásielku vyzdvihol dňa 26.01.2007. Vzhľadom na ustanovenie § 47 ods. 2 OSP, ktoré upravuje doručovanie do vlastných rúk, zásielka bola doručená žalobcovi dňa 13.01.2007. Žalobca pri počítaní 2-mesačnej lehoty vychádzal z dátumu 26.01.2007. Žalobca mal žalobu podať najneskôr dňa 13.03.2007 a žaloba došla na Krajský súd dňa 26.03.2007, teda po uplynutí zákonnej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, v ktorom ho navrhol zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Namietal, že vec bola nesprávne právne posúdená a nesprávne bolo aplikované ustanovenie § 47 ods. 2 OSP, keďže v predmetnej právnej veci je spornou otázka doručenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu žalobcovi. Tvrdil, že Krajský súd v Bratislave nesprávne právne vyhodnotil doručovanie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu žalobcovi, čo viedlo k nesprávnemu postupu súdu a zastaveniu konania z dôvodu oneskorene podanej žaloby napriek tomu, že existoval zákonný

dôvod pre postup podľa ustanovenia § 250b ods. 2 OSP, čím sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom. Poukázal na znenie ustanovenia § 266 (Oznamovanie a doručovanie) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o policajnom zbore) a uviedol, že ustanovenie § 266 ods. 4 (podľa ktorého povinnosť doručiť rozhodnutie je splnená, len čo účastník konania písomnosť prevezme alebo jej prijatie odmietne; ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia; na túto lehotu sa nevzťahuje ustanovenie § 262 o počítaní času) upravuje doručovanie v tom zmysle, že poštou doručovaná zásielka sa považuje za doručenú, ak policajt zásielku (písomnosť) prevzal alebo ak jej prijatie odmietne. Tvrdil, že iba v prípade, ak by sa zásielka, t.j. doručovaná písomnosť na pošte vôbec nevyzdvihla, t.j. nevyzdvihla by sa v odbernej lehote a vrátila by sa žalovanému správnomu orgánu späť ako nedoručiteľná, nastáva fikcia doručenia a písomnosť sa považuje za doručenú na tretí deň od jej uloženia. Ďalej uviedol, že na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku ako aj správneho poriadku nie je v ustanovení § 266 ods. 4 zákona o policajnom zbore pre vznik fikcie doručenia stanovená podmienka prevzatia zásielky adresátom do troch dní od jej uloženia. Tiež uviedol, že obdobne ako v zákone o policajnom zbore je doručovanie písomností týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru upravené v ustanovení § 38 ods. 4 Zákonníka práce. Namietal, že ustanovenie § 266 ods. 3 zákona o policajnom zbore špeciálne upravuje doručovanie rozhodnutia odvolacieho orgánu vydaného podľa zákona o policajnom zbore, a preto nemožno aplikovať na doručenie rozhodnutia odvolacieho orgánu vydaného podľa zákona o policajnom zbore fikciu doručenia podľa ustanovenia § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, lebo podľa ustanovenia § 247a zákona o policajnom zbore na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje ani všeobecný predpis o správnom konaní, okrem výkonu rozhodnutia. Mal za to, že podľa ustanovenia § 266 ods. 4 zákona o policajnom zbore bola povinnosť doručiť rozhodnutie splnená, len čo žalobca písomnosť – napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu prevzal, t.j. poštou doručované napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo žalobcovi doručené v deň, keď žalobca zásielku prevzal, t.j. dňa 26.01.2007, preto žaloba, podaná na Krajský súd v Bratislave dňa 26.03.2007, bola podaná včas. Pre prípad, že by sa aj na prejednávajúcu vec vzťahovala aplikácia ustanovenia § 47 ods. 2 OSP, poukázal na to, že pri doručovaní preskúmaného napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu poštou žalobcovi nebol dodržaný zákonný postup podľa Občianskeho súdneho poriadku, a preto nemohla nastať fikcia doručenia podľa § 47 ods. 2 OSP. Odôvodneniu napadnutého uznesenia tiež vytýkal, že z neho nie je zrejmé, či sa súd zaoberal otázkou opakovaného doručovania písomnosti žalobcovi podľa ustanovenia § 47 ods. 2 OSP a teda či z pripojenej doručky vyplýva, kedy bola písomnosť žalobcovi doručovaná neúspešne prvýkrát a kedy druhýkrát, čo znamená, že nie je zrejmé, či súd zisťoval, či pošta vyzvala adresáta, tu žalobcu, že mu zásielku opakovane doručí a či aj vykonala opakované doručenie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní sa nezakladajú na pravde a sú podané účelovo. Poukázal na to, že predmetné rozhodnutie bolo žalobcovi doručované poštou a ako vyplýva z doručky, týkajúcej sa uvedeného rozhodnutia, prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie bol uskutočnený dňa 09.01.2007, opakované doručenie bolo uskutočnené dňa 10.01.2007 a rozhodnutie bolo uložené na pošte dňa 10.01.2007; žalobca si uvedené rozhodnutie prevzal dňa 26.01.2007 a túto skutočnosť potvrdil na doručke svojim podpisom. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 266 ods. 4 zákona o policajnom zbore upravuje fikciu doručenia obdobne ako bola upravená ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku do nadobudnutia účinnosti zákona č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Aplikácia vyššie uvedených ustanovení zákona č. 73/1998 Z. z. Krajským súdom v Bratislave by v žiadnom prípade nemohla mať a ani by nemala za následok zmenu právneho postavenia žalobcu, pretože podanie žaloby by bolo rovnako neprípustné z dôvodu zmeškania dvojmesačnej lehoty na jej podanie. Podané odvolanie navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania v danej veci bola žaloba, podaná osobne na vecne príslušný Krajský súd v Bratislave dňa 26.03.2007. Žaloba bola podaná oneskorene, lebo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zo dňa 02.01.2007, č.p. PK-30-12/2006, ktoré malo byť predmetom súdneho preskúvacieho konania, bolo žalobcovi uložené na pošte dňa 10.01.2007. Účinky doručenia nastali na tretí deň od uloženia písomnosti na pošte – 13.01.2007. Posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby (§ 250b ods. 1 OSP) bol 13.03.2007 (utorok). Žaloba v danej veci bola podaná osobne na Krajský súd v Bratislave až 26.03.2007, teda oneskorene.

Správny bol preto postup krajského súdu, ktorý podľa § 250d ods. 3 OSP napadnutým uznesením zastavil konanie z dôvodu oneskoreného podania žaloby. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP potvrdil. Meritórne sa vecou nezaoberal vzhľadom na procesný charakter napadnutého uznesenia.

K tvrdeniam žalobcu v odvolaní, ktorého obsah je uvedený vyššie, Najvyšší súd SR uvádza:

Pre posúdenie doručenia rozhodnutia, ktoré malo byť predmetom súdneho preskúmavacieho konania, platí ustanovenie § 266 zákona o policajnom zbore ako „lex specialis“, ktorý má prednosť pred zákonom o správnom konaní (lex generalis). Pretože nejde o súdne rozhodnutie, ustanovenie § 47 ods. 2 OSP sa na posúdenie účinnosti jeho doručenia nevzťahuje. Preto je potrebné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že doručovanie rozhodnutia krajský súd nesprávne posudzoval podľa ustanovenia § 47 ods. 2 OSP. Uvedená vada nemala za následok nesprávne posúdenie vo veci, preto na ňu odvolací súd neprihliadol (§ 212 ods. 3 OSP). Pre posúdenie doručenia rozhodnutia, ktoré malo byť predmetom súdneho preskúmavacieho konania, je v danej veci rozhodujúca zákonná úprava v druhej vete ustanovenia § 266 ods. 4 zákona o policajnom zbore, podľa ktorej: **„Ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia.“** Z uvedenej zákonnej úpravy vyplýva, že keď sa písomnosť, určená do vlastných rúk, po bezúspešných pokusoch o doručenie uloží na pošte (pri splnení zákonných podmienok uloženia), nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia a tieto účinky nemôžu byť negované neskorším osobným prevzatím doručovanej písomnosti adresátom. Keby zákonodarca mal na mysli takú zákonnú úpravu, ako to tvrdí žalobca v odvolaní (že iba v prípade, ak by sa zásielka, t.j. doručovaná písomnosť na pošte vôbec nevyzdvihla, t.j. nevyzdvihla by sa v odbernej lehote a vrátila by sa žalovanému správne orgánu späť ako nedoručiteľná, nastáva fikcia doručenia a písomnosť sa považuje za doručенú na tretí deň od jej uloženia), bol by to v ustanovení § 266 zákona o policajnom zbore vyjadril tak, ako to vyjadril v ustanovení § 38 Zákonníka práce, ktoré neobsahuje zákonnú úpravu náhradného doručenia uložením na pošte v takej podobe, ako je to vyjadrené v ustanovení § 266 ods. 4, druhej vete zákona o policajnom zbore. Výklad žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu mu bolo doručené dňa 26.01.2007, pretože podľa ustanovenia § 266 ods. 4 zákona o policajnom zbore bola povinnosť doručiť rozhodnutie splnená, len čo žalobca písomnosť – napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu prevzal, t.j. poštou doručované napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo žalobcovi doručené v deň, keď žalobca zásielku prevzal, t.j. dňa 26.01.2007, síce korešponduje prvej vete ustanovenia § 266 ods. 4 zákona o policajnom zbore, ktorá upravuje priame (nie náhradné) doručenie, na druhej strane je však v priamom rozpore s druhou vetou ustanovenia § 266 ods. 4 zákona o policajnom zbore; preto ho nebolo možné akceptovať. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádza, že Krajský súd v Bratislave sa vôbec nezaoberal zistením, či sa žalobca zdržiaval v mieste a v čase doručovania, ako aj počas plynutia úložnej doby na adrese uvedenej v súdnom spise, je potrebné uviesť, že žalobca ani v odvolaní neuviedol, že sa v mieste doručovania v čase doručovania ako aj počas plynutia úložnej doby nezdržiaval. Teoretické tvrdenia v odvolaní o predpoklade účinného náhradného doručenia (strana 4 a 5 odvolania) bolo potrebné podložiť konkrétnymi údajmi a dôkazmi, ak žalobca chcel tvrdiť, že bol daný zákonný dôvod, pre ktorý nemohli nastať účinky náhradného doručenia uložením na pošte. Z pripojenej doručienky vyplýva správny postup poštového doručovateľa. Prvý neúspešný pokus

o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný dňa 09.01.2007 a opakované doručenie dňa 10.01.2007

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP. Žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 1. júla 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová